

potrebujemo, ker hočemo napraviti točen seznam vsega kmečkega udejstvovanja in dela v krajevnih organizacijah. Dejali smo, da bomo mogli samo na ta način imeti vedno ozek stik s svojimi edinicami in da bomo informirani o vsem, kar kmeta teži. Z vsakomesečnimi vprašalnimi polami je to najpriročajše, ker ne nalaga nobenega dela. Na seji, ki jo itak mora imeti vsaka krajevna Kmečka zveza vsak mesec, se prerešeta o vprašanih in nato izpolni obrazec. Pohitijo naj torej zakasneli odbori in nam čimprej pošljejo te pole.

Kmečke zbornice.

Uresničitev želje kmečkega ljudstva po svojem stanovskem zastopstvu je vsak dan bližja. Pred kratkim smo dobili v vpogled zadnji osnutek uredbe o kmečkih zbornicah, ki sicer ne odgovarja povsem razmeram našega kmeta, a vendar upamo, da bodo naši predlogi, ki smo jih stavili kot spremembo, upoštevani. Tudi v tem oziru bo imela Kmečka zveza še mnogo dela, zakaj priprave za organizacijo zbornic ne bodo majhne. Čim popolnejše bo naša organizacija izpeljana do takrat, tem boljše si bo uredila svoje zastopstvo. Mislite že sedaj na to in podvzajte se!

Koledar Kmečke zveze.

Tudi nabava koledarja Kmečke zveze spada v dolžnost člana Kmečke zveze. Vemo, da primanjkuje denarja vsepovsod, vemo pa tudi, da se zapravija velikokrat brez potrebe in za nevredne stvari. Ali ni to že velika propaganda, če ima vsak član tudi koledar svoje organizacije? Saj je to njegova legitimacija in prikrojena tako, da jo lahko uporablja povsod in za vsako priložnost. Poleg tega pa je v ceni, katero daste za njega, vsebovana tudi članarina za glavni odbor, katere letos drugače nismo pobirali. Poskrbite, da boste imeli vsaj vsi člani koledar, priporočite ga pa tudi onim, ki zaenkrat še niso naši člani.

Zavarovanje celoletnih naročnikov ostane tudi v prihodnjem letu! Pravilnik bo priložen eni prihodnjih števil. Nihče naj na to ne pozabi!

Loče pri Poljčanah. Kot že v našem listu sporočeno, se je v nedeljo 20. t. m. vršila v proslavo enoletnega obstoja občinskega društva RK božičnica, prilikom katere je bilo obdarovanih s čevlji, perilom, oblekami, nogavicami in drugim okoli 90 šoloobveznih revnih otrok. Nad vse ganljiv je bil prizor, ko se je po lepi deklamaciji nadarjene učenke, po predhodnem odpetju večno lepe: »Sveta noč, blažena noč« dvignil zastor in je predsednik društva Ivan Salamon iz Zbelove pozdravi otroke ter vse navzoče, se zahvalil celokupnemu odboru za požrtvovalnost, s katero je bila omogočena v tako kratki dobi nabava obširno segajoče obdaritve. Glavno zaslugo pri tem pa nosi tudi ravnatelj »Drave« d. d. v Mariboru g. Josip Chmelik, ki je šel odboru vsestransko na roko ter s svojimi zvezami poleg lepe osebne pomoči v denarju omogočil cenen nakup oblek, perila itd. iz prvih virov. Iskrena, iz ust predsednika izrečena hvala pa gre tudi onim našim malim, bornim posestnikom, ki so se odzvali klicu iz lece našega č. g. župnika M. Žičkarja in kateheta č. g. Modrinjaka ter darovali nabiralcem vsaj po eno do dve jajci, ker niso imeli pod streho niti dinarja! Taki darovi so pred Bogom gotovo več vredni, kakor prispevki v obliki drobtin iz bogataševne polne mize, kot se je predsednik pri koncu tudi izrazil. Saj se je dogodil slučaj, da so otroci čakali dobre četrt ure pri vratih dobro znane, gmotno dobro stoječe osebe, ki uživa od strani države še lepo pokojnino, katero moramo mi davkoplačevalci nositi, zafrkacijo: »Za take reči jaz nimam denarja«. Šli so potem ti otroci k borni koči, kjer so pa dobili namesto denarja, ki ga ni bilo pod streho, pa pet jajci! Naj bi ta oseba bila gledala veselja žareče obraze in oči nedolžnih otrok, ki so bili obdarovani potem s požrtvovalnostjo odbora, in gotovo bi se taki primeri ne bili pripetili. Odbor se še enkrat zahvaljuje vsem tem potom in prosil, da prilikom prihodnjega občnega zbora, ki se bo vršil tekom januarja, pristopijo občani v to samaritansko društvo, ki ne gleda ne na

levo in ne na desno, *emveč ima edino le pred očmi dobrobit in usmiljenje do svojega bližnjega. Če bo društvo imelo svojo trdno podlago bo božičnica prihodnje leto še lepše izpadla.

Loče pri Poljčanah. Smučali bi se že radi, a se nimamo kje. Proti Suhadolu pa gradimo novo cesto. Če bo ugodna zima in kaj kredita, bo šlo tudi delo lepše izpod rok. — Pred kratkim smo vodovodne cevi odkopali. Nekateri so jih hoteli videti in so s svojo radovednostjo dosegli, da sedaj vsak od daleč ve, kje so zakopane, ker se je na novo nametana zemlja nanje vsedla. Pa bo tudi tako prav. — Miklavž nas ni v preveliki meri obiskal. Ta najprirednejši so dobili šibo, drugi pa dolg nos. Toda Božiček je preteklo nedeljo po večernicah v šoli obdaroval našo najrevnejšo dečo. Priporočamo mu le, da si naj drugič najame večje denarno posojilo, če nima drugega kredita. Pa tudi za te darove, ki jih je prinesel, lepa hvala! — Dovolj! Drugič več! Vsem veselo novo leto! Basta!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Še samo par dni, pa smo že v novem letu 1937. Gotovo vidimo vsi v novem letu veliko svoje sreče, imamo dobre upe in nade. O, da bi vsemogočno novo rojeno Dete biagoslovilo in uresničilo naše želje. Ta teden je najbolj primeren, da smo na delu za dobro krščansko čtivo. Predragi gospodarji: če vam kateri izmed naših prosvetnih delavcev potrkna na vrata, prosimo, odprite mu jih z veselim srcem. Ko vam bo priporočal dobro krščansko čtivo, zlasti »Slovenskega gospodarja«, ne zaprite svojega srca. »Slovenski gospodar« bi moral biti v vsaki naši krščanski hiši tedenski gost. On vam je v najtežjih časih najboljši prijatelj in učitelj. Prinaša vam novice, poučne članke, dopise, razvedrila, inserate, posebni pouk za naše gospodarje, vprašanja in odgovore, sejmska poročila in mesečno prilogo slik. Vse to stane letno samo 32 Din. Zraven so še pa celoletni naročniki in lastniki stanovanjskih hiš v slučaju požara zavarovani za 1000 Din, kar je tudi v nesrečnem slučaju lepa pomoč. Vidite li, kaj vse vam naklanja »Slovenski gospodar« za tako malenkosten denar. Vsi morebiti izgovori bi bili neopravičeni. Naše geslo je in mora biti: V vsako krščansko hišo »Slovenskega gospodarja«!

*

»Lenčka, kamen tu-le! Ta-le še diše!«

Pomore in odvali nekaj kamenov, ki so tiščali nesrečneža k tlom. Pogleda in prepozna.

»Pavle!«

Janez ga prime in zanese na travo.

»Lenčka, zakličiči dol! Lojza zakličiči in Maro!«

Ko sta prišla še onadva, je šlo delo hitreje. Kamenja ni bilo tako silno dosti, ker se je razletelo na vse strani in je ostalo več kot polovico stavbe nepokvarjene.

Samo dva sta bila mrtva, ker ju je zadelo ravno v glavo in ju s hrptom pribilo na zemljo. Enemu je odtrgalo roko, drugemu nogo, Pavletu pa je stisnilo prsni koš in razmrcvarilo obraz. Dihal je še.

Zanesli so ga v hišo in skrbeli zanj. Tončka je bila čisto pobita in zmešana, čeprav še ni vedela, kako se je zgodilo. Mara je potlačila upor, ki je vstal v njej proti Pavletu in mu stregla z vso ljubeznijo.

Še predpoldne so prihajale žalostne procesije na Gore. Materi in očeta, bratje in sestre obeh mrtvih in mnogo drugega ljudstva. Štirje vozovi so se premikali počasi od stopnišča navzdol. Dva sta vozila umrla birača, na drugih dveh pa ranjenca, ki nista mogla govoriti.

Zvonova sta pela turobno, da je bolelo v duše. Ljudje so se držali, kakor da bi jih zeblo. Skrivali so solze pred drugim, pa vendar vsi jokali.

»Marija! Kaj si nam naredila?« so jo tožili, kakor da bi ona hotela nesrečo. Pozabljali so na božje sklepe, ki vidijo daleč in vodijo vedno v dobro.

Janez je resnično žaloval, potočil pa ni niti ene solze. Njemu je bilo tako, da ni mogel povedati.

Skrival pa se ni več. Šel je k župniku popoldne in mu pojasnil nesrečo.

Dekanu ni bilo potem za nobeno besedo. Izpil je kozarec in se vsedel, star in slab.

»Sami mladi ljudje! Dva sta umrla, drugi bodo pohabljeni.«

Čez čas je dejal Janezu, mehko brez očitanja:

»Vidiš, da Bog ni kakšen paragraf. To so bili objestni fantje, ki so ti hudo želeli, pa jih je udaril, Tebe pa ni, pa si mogoče hujše grešil. Bog dobro ve, kdaj šiba zaleže, kdaj pa ljubezen.«

Ko je že hotel oditi, se je še obrnil:

»Skrival pa se ne bom več!«

»Se ti ni treba. Pogledaj pismo! Zjutraj je prišlo! Grofica, ki si ji življenje rešil, te je izprosila.«

Janez je mislil:

»Da sem prost, piše! Ko je prispelo, bi že lahko bil mrtev.« Dekanu pa je povedal še nekaj:

»Zidarji so nas goljufali. Slabo kamenje, nerezano so dali vrhu. Zato se je zrušilo.«

»A? Jih bomo prijeli! Reci jim, da tri dni ne smejo zidati. O kamenju pa molči za enkrat!«

in je moža res vzel v policijsko službo. Sedaj bo Lankijen s svojimi ljudmi pomagal zatirati razbojništvo, s katerim se je preživljal doslej.

Žareče cvetlice

Neka pariška tovarna dišav je izumila snov, ki se v temi svetlika. Če namažeš cvetlico s tenko plastjo te snovi, razširja jo v temi nežen sijaj okrog sebe. Sestava snovi je tovarniška skrivnost. Spojine, ki se v temi svetlikajo, niso sicer nič novega, znano je, da jih uporabljajo v fotografiji za posebne reprodukcije, plošče itd. Toda novi preparat ima to prednost, da svežini cvetov ne škoduje, zato je še posebno pripraven zanje.